

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317010062
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6317010062.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.marca 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného D. L., stíhaného pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.d/ Tr.zák. a iné, konajúc o sťažnosti obvineného voči uzneseniu Okresného súdu Brezno, sp.zn. 1T/27/2017 zo dňa 13.03.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. sťažnosť obžalovaného D. L. **z a m i e t a**

odôvodnenie:

Na obžalovaného D. L. podal Okresný prokurátor v Brezne dňa 03.03.2017 pod sp.zn. 1 Pv 329/16 obžalobu pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. a pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm.d/ Tr.zák. Vec napadla do senátu 1T na Okresnom súde v Brezne. Predseda senátu nariadil na deň 13.03.2017 neverejné zasadnutie, kde rozhodoval o tom, či ponechá alebo neponechá obv. D. L. vo väzbe a na tomto verejnom zasadnutí uznesením sp.zn. 1T/27/2017 zo dňa 13.03.2017 rozhodol, že podľa § 238 ods. 3, § 79 ods. 2, 3 Tr.por. obv. D. L. ponecháva vo väzbe a jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú ústne podal dňa 13.03.2017, zamietá.

Zároveň rozhodol, že podľa § 80 ods. 1 písm.c/ Tr.por. u obvineného väzbu nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu priamo do zápisnice podal sťažnosť obž. D. L., ktorú následne za neho odôvodnil jeho ustanovený obhajca.

V dôvodoch sťažnosti obžalovaný uviedol, že obvinenia zo spáchaných trestných činov, ktoré sa D. L. kladú za vinu, sa nezakladajú na pravde, lebo jeho družka G. G. konala najprv pod vplyvom alkoholu a hnevu a tým sa mu chcela pomstiť za hádku v inkriminovaný deň. Dodal, že jeho nevinu preukazujú okolnosti prípadu vyplývajúce z výpovedí G. G., ako aj policajtky vykonávajúcej na mieste služobný zásah a to N. J.. Ako je zrejmé zo spisu, jeho družka nechcela ísť vypovedať na políciu a žiadala od policajnej hliadky len to, aby ju aj dcéru odviezli na zastávku, odkiaľ jej išiel autobus na R.. Práve službukonajúca príslušníčka N. J. uviedla, že v čase, keď dorazili na miesto, kde sa mal dopustiť zločinu obmedzovania osobnej slobody, nič nenasvedčovalo tomu, že tam bola páchaná nejaká trestná činnosť.

Ďalej obvinený uviedol, že jeho obvinenia zo spáchanej trestnej činnosti chcel už viackrát vyvrátiť a na tento účel žiadal prokurátora aj vyšetrovateľa, aby bolo možné vykonať rekonštrukciu údajného trestného činu. Podľa neho taktiež neobstojí ani tvrdenie orgánov činných v trestnom konaní, že jeho družka, jej dcéra a N. G. zmenili výpoveď, resp. odmietli vypovedať účelovo s tým, že takýmto svojím konaním mali sledovať dosiahnutie majetkového prospechu. On ako obvinený chce zdôrazniť, že tvrdenie orgánov činných v trestnom konaní o tom, že mali zmeniť výpovede účelovo, nie je právne

relevantné. Každá rodina potrebuje otca, najmä jeho maloletá dcéra N.. Pokiaľ ide o výpoveď svedka C. V. , aj táto výpoveď podľa obvineného bola účelová, nikdy sa spolu nestretli, nikdy nemali žiadne spory. Z uvedeného dôvodu, keďže podľa jeho názoru neexistuje väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm.c/ Tr.por., žiada, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené a aby bol prepustený z väzby na slobodu, prípadne aj nahradením väzby probačného a mediačného úradníka.

K tejto svojej sťažnosti cestou obhajcu obvinený pripojil aj rukou písané listy jeho dcéry obvinenému do väzby.

K tejto sťažnosti obvineného sa písomne vyjadril aj okresný prokurátor. Z jeho písomného vyjadrenia vyplýva, že pokiaľ ide o okolnosti uvádzané obvineným v sťažnosti, je nelogické, aby G. G. sama alebo prostredníctvom inej osoby, keďže políciu nevolala, chcela využiť privolanú hliadku polície len za účelom, aby ju táto odviezla na autobusovú zastávku. Taktiež prokurátor dodal, že nemá vedomosť o tom, že by polícia takéto služby poskytovala občanom. Takýto výklad skutočností, prečo chcela G. G., aby ju policajti odviezli na autobusovú zastávku, považuje za účelový a skôr nasvedčuje tomu, že bez asistencie polície by sa nemala šancu len tak jednoducho dostať z domu preč. Z uvedeného dôvodu preto navrhuje, aby krajský súd sťažnosť obvineného ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že v danom štádiu trestného konania sťažnosť obvineného dôvodná nie je.

Je potrebné uviesť, že zo zatiaľ zadovážených dôkazov bez toho, aby súd tieto dôkazy mohol začať hodnotiť, keďže ešte nezačal vykonávať výsluchy svedkov a poškodených, okolnosti prípadu nasvedčujú tomu, že sa stali skutky tak, ako sú uvedené v obžalobe okresného prokurátora a tým, je daná aj právna kvalifikácia týchto protiprávných konaní obvineného. Len v priebehu vykonávania dôkazov na hlavnom pojednávaní sa bude môcť okresný súd vysporiadať s obranou obvineného, či sú teda tvrdenia poškodených pravdivé, alebo či šlo o také konanie, o ktorom hovorí vo svojej sťažnosti obvinený. Krajský súd je potom toho názoru, keďže sa trestné stíhanie obvineného javí byť ako zákonné, že v prípade takéhoto trestného stíhania existuje dôvodná obava, že by v prípade, ak by bol obvinený prepustený na slobodu, mohol pokračovať v trestnej činnosti, najmä už aj vzhľadom na osobu samotného obvineného tak, ako to konštatoval v napadnutom uznesení prvostupňový súd, kde sa obvinený opakovane agresívne správal voči poškodenej a teda hrozil tým, že dokoná trestný čin. Navyiac v osobe obvineného ide o páchatela, ktorý už bol viackrát súdne trestaný aj za trestnú činnosť násilnej povahy, kde nie je možné vylúčiť, že v prípade pokračovania v protiprávnom konaní by nemohol aj dokončiť trestnú činnosť.

Za týchto okolností preto krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obvineného D. L. v danom štádiu trestného konania nie je dôvodná, napadnuté uznesenie prvostupňového súdu je správne a zákonné, vychádza zo spisového materiálu a dôkazov v ňom založených, preto musel potom sťažnosť obvineného D. L. ako nedôvodnú zamietnuť podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr.por. Návrhom obvineného, resp. jeho obhajcu v závere sťažnosť voči napadnutému uzneseniu, aby súd nahradil prípadne väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka sa už krajský súd nezaoberal, keďže túto situáciu napadnutým uznesením vyriešil už prvostupňový súd a obvinený voči tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť, takže v procesnom postavení odvolacieho súdu krajský súd už len skúmal, či toto rozhodnutie okresného súdu je správne a zákonné a dospel k záveru, že práve na okolnosti uvádzané v uznesení prvostupňového súdu nie je možné nahradiť väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka najmä s ohľadom na to, že obvinený sa nemá kde vrátiť a inde bývať ako v byte, resp. v dome, kde páchal trestnú činnosť. Taktiež osoba obvineného nedáva záruku, že by dohľad probačného a mediačného úradníka mohol obvinenému prípadne zabrániť v pokračovaní alebo dokonaní trestnej činnosti.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.